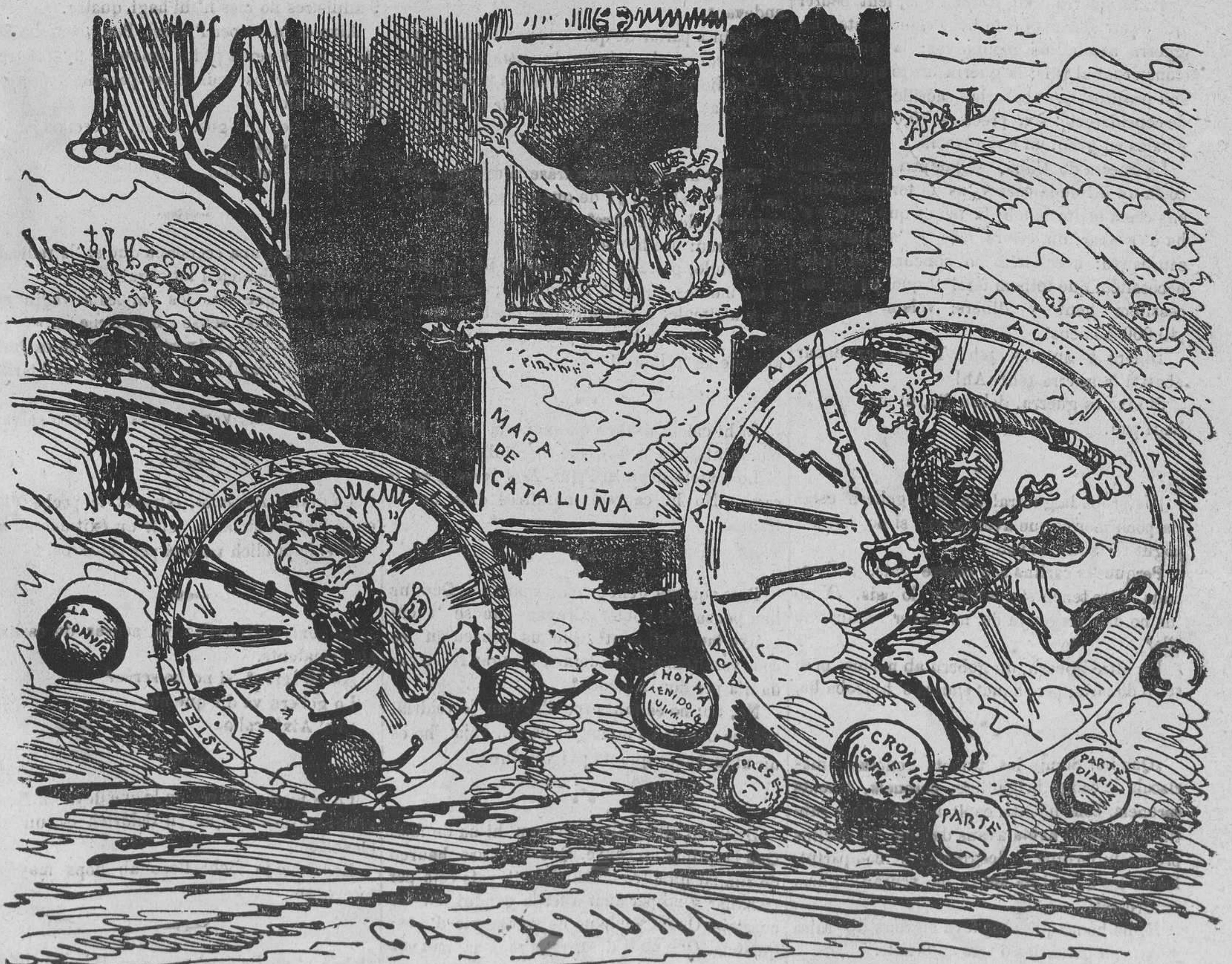

LA CAMPANA DE GRACIA.

ACTUALITATS.

Dos estudiants van per un camí, y no 's poden conseguir.

BIBLIOTECA MUNICIPAL
CIPAL
MADRID
VOL.

¡¡40,000 HOMENS!!

¡40.000 homens! ¿Los hi semblan pocas pretensions? ¡No mes 40,000! Pero home, senyor Manel: ¿perque no 'n demana cent mil y 'l batlle?

Ja ho deyam nosaltres que las quintas s'abolirian... per las calendas gregas. ¡Ca! Si tenim un govern qu' es una ganga. Es bó, molt bó; y lo bó s' ha de pagar be: per xó tracta, ab los presupuestos, de carregar un bon xich la *verrica*.

Jo ja ho veig. Ells han de viurer y per viurer necessitan tenir qui 'ls hi guardi las espattillas.

Per xó demanan 40,000 homens.

* * *

¿Pero que 'n farán de tanta gent los radicales?

¡Ah! Ja entenche: volen conservar l' órdre.

¡L' órdre! ¿M' entenén que vull dir?

Han de conservar l' estómach plé y 'l ventre gros; han de conservar las brevas; han de poder anar á fer ápats en Fornos; han de conservar 'l bon humor...

L' órdre, senyors, ja 'ls ho he dit: han de conservar l' órdre.

¡Y viva la gresca!

* * *

Hi ha guerra civil, diuhen ells, fent baurer qu' estan alarmats (son bons comediantes.) La guerra assola las montanyas; la guerra té consternat al país; la guerra 'ns té agobiats y son precisos, per acabarla, sacrificis grans y de consideració: son precisos 40,000 homens y calés en gran, en abundancia.

La guerra de Cuba, segueixen dihent, ens costa un ull de la cara y 'ns fa tornar bornis; ens costa molta sanch; fa temps que dura y s' ha d' acabar; un esfors mes y 's guanya la campanya: necessitem lo concurs del país, necessitem que tothom fassi 'l que puga: necessitem gent y diners: volem diners y ¡40,000 homens!

Diners y quintas ¿eh? Y tot per donar abast á la guerra ¿eh? ¡Ah!

Si aixó es guerra, deuen dir, ni may que hi hagi pau.

* * *

¡Us proba la guerra! Un altre govern estaria poch menys que avergonyit si no hagués pogut restablir la pau.

Perque 'ls carlins son quatre gats, mal armats, y no tenen simpatias en lo país. ¿Y no 'us ne deu vergonya de no haber acabat ab ells?

Un altre govern, un govern ab modos, prou se 'n donaria; pero aquet encara s' hi troba be.

* * *

¿Que no? Sumin los tinentes generals, mariscals de camp, brigadiers, coronels, tinentes coronels, comandants, capitans, tinentes y sub-tinentes que hi havia avans de que 'ls carlins probessin fortuna, ó desgracia, y comparint-los ab los que hi ha are y ¡ja veuran si hem progressat!

Hi ha home que ahir feya sigrons ab salsa y abuy ja porta dos ó tres entorxats.

¿Y aixó ho haurian pogut fer sense 'ls carlins ó sense la excusa de la guerra?

Es clar: are qualsevol abús es un mérit de guerra.

* * *

Ho torném á dir: la guerra 'us proba. Per aixó no volem la pau. Aixó es un gust... per vosaltres, s' entent.

Un comerciant desitja fer lo seu negoci y vendrer forsa género, un industrial vol treballar forsa, un autor dramátich ambiciona que las sevas produccions agradin mes que las del Alcántara; y vosaltres desitjeu que 'ls carlins durin forsa. Us convenen perque aixís l' encant de graus y tramoyas va endevant y podeu cridar per sostenirlo ¡40,000 homens!

* * *

¿Ja ho heu pesat be lo que son, lo que significan 40,000 homens?

¡40,000 homens! ¿Que diastre! Si arribeu á treure 'ls may mes los torneu á casa.

Ca, ca, ca: no estem per brochs. Si volem soldats caseuse tots los que 'us heu enriquit á costa del poble, espereu vint anys y passat aquet temps feune als vostres fills. ¡Ah! Si aquet cas arribes ¡com aboliriau las quintas!

Are ho prometeu y no ho feu: allavoras ho fariau sense prometreho.

* * *

¡40,000 homens!... ¡40,000 rabes fregits! Si no se 'ls fan fer per un escultor... O bé á no ser que 'ls vulguin d' aquells que van á cuarto 'l rengle... Perque vaja, ab franquesa: no n' hi ha ganas de que aqueixa quinta vagi endevant.

Vagin á parlar de quintas precisament are que estem en plena época de *castanyas y bolets*.

¡Ca! Lo poble mes s' estima los bolets y las castanyas que no pas anar á servir al Rey.

* * *

¡Servir al rey! Fins la frase ja es empalagosa. ¡Servir al rey! ¿Y de quan ensá? ¿Desde la revolució de Setembre?

Si, prou: are hi corre 'l poble.

Serviulo, porteuli 'l xocolate al llit; venteuli las moscas, que l' incomodan; pentineulo be y afaiteulo: sobre tot que fassi goig; fiqueuli 'l dit á la boca... ¡Eh! Qui vulgui criats que se 'n llogui!

* * *

Ja hi caich: diuhen que aquesta es la última quinta que 's fa. ¿Que 'ns diuhen?

Lo mateix ¡deya 'n Prim. Eres turco y no te creo... No hi caurem nosaltres dins de la trampa.

* * *

Pero aquesta gent es molt mansa. ¿Que 'us heu pensat del poble? ¿Creyeu que se 'l enganya tant facilment? ¿Que us penseu qu' es com vosaltres que us deixeu amagar l' ou cada dia per don Amadeu?

No, no: no es tant espavilat com jo voldria, perque encara us aguanta; pero... vaja: ho es un xiquet mes que no pas vosaltres.

* * *

De tot lo dit resulta que no n' hi ha de fets. Que la quinta no conyé. Que per are haureu de rumiar un altre medi. Que 'l país está per treballar y no per anar á fer lo gandul en los cuartels. Que 'l poble no us vol servir d' esqueneta. Que no li desagrada tant la pau de casa perque hagi d' anar á cercar la intranquilidat de fora. Que... Res, res: que no vol

quintas, que vol República Federal y veus' ho aqui.

¿Sentiu que crida? ¡Abaix las quintas! y ¡Viva la Rep....

Are no sé si 's pot dir aixó de ¡VIVA LA REPÚBLICA FEDERAL!

En fi, esperém á que vinga y allavoras ella mateixa 'ns podrá treurer de dubtes.

BATALLADAS.

Escolti senyora *Convicció*: si l' Escorial ha cremat perque Deu li ha enviat un llam al veure 'l tant profanat, ¿com no ha caigut un llam en cada una de las iglesias y en cada un dels convents que 'ls de la seva colla estan profanant tots los dias?

Lo ciudadá Garrido va dir que si la República ve de bonas en bonas tindrem pau y quietut y aixó será una balsa d' oli.

Pero que si té de venir movent brega allavoras será fácil que hi hagi una mica de petroli ó naffta.

Ab aixó no sigan tontos: prenguinla sense petroli, que 'ls farà de mes bon pahir.

Lo ciudadá Orense proposa que en lloch de 9 ministres no mes n' hi hagi quatre.

Aixó es tallar per l' arrel. Pero ¿com ho faria la patria sense poder mantenir 9 ministres sense contar los seus corresponents empleats de cada ram?

Lo primer que gosi parlar d' economías té pena de la vida.

Veurem qui piula.

Velshiaqui una ecnomía que si 'ls radicales la saben la plantejan tot seguit:

«Proposo que tots los empleats vagin en cotxe; pero tots, sense esceptuarne un.»

Veritat es que aixó portaria gastode carruatge, pero en cambi 'ls empleats estalbiarian molt calsat.

¡Au, radicales! Veyeu si 'us hi podeu salvar.

Lo drama *Romansos*, estrenat fa poch dias en lo teatro Catalá, va tenir un éxit desastrés.

Res: lo públich no está per ROMANSOS.

Lo general Nouvilas va acusar de carlins als somatents.

¿Si ho serán? ¿si no ho serán?

Lo govern va dir que no.

¡Ah! Aixís callo.

Lo govern, al revés de lo que deya 'n Nouvilas, va sostenir que 'n Baldrich es un set ciencias.

Es lo que jo dich: llops ab llops may se mossegan.

Jo á n' en Baldrich sempre l' havia tingut per molt poca cosa; pero are, d' ensá que 'n

Córdoba l' ha defensat, encara 'l tinch en memos.

¿Saben qui va parlar de consecuencia l' altre dia en lo Congrès? ¡Lo general Córdoba! No 'n vull parlar del ministeri *metralha*.

Lo govern está molt disgustat á causa de la asonada ó motí que l' altre dia va haberhi en Madrid, ab motiu de la manifestació dels comerciants contra l' Ajuntament. Hi ho está tant, que fins en Zorrilla va dir que d' abuy en endevant no será tant tolerant.

Y 'l partit republicá tampoch, senyor meu.

Pero don Amadeu ¿que no ho ha sentit, que no ho ha entés lo que li ha dit en Garrido?

¿Y encara no ha fet l' acte d' abnegació que en nom del país ell demana?

Gil Blas ha deixat de publicarse. Ho sentim, porque era un bon periódich, potser lo millor en son género que 's publicava en Madrid.

¿Y donchs Bieló? Tal mateix sembla que 'n Nouvilas té las va cantar claras.

¡Jo 't flich quin jaco!

Diu en Nouvilas que 'n Baldrich es valent, pero que no té dots de mando.

Y es clar que no: valent també ho es qualsevol.

També es valent lo lleó y moltes vegadas lo tigre, menos poderós que no pas ell, li aplica la llevan' es una pena.

En Balaguer va defensar á n' en Sagasta. Y velshiaqui porque 'n Sagasta va perdre.

Diu la *Convicció* que Deu va enviar un llam al Escorial al veure 'l tant profanat.

¡Oh deu misericordiós dels neos!

¡Ell n' enviés uns quants alli ahont jo voldria!

L' ajuntament de Barcelona, al fi vol desviar la Riera d' en Malla.

A veurer si al fi s' encausará aquesta ditxosa qüestió.

¿No s' han ofegat pas ab aquestas aiguas? Jo encara porto garrons.

Vegin si 'l govern que la sort ens ha donat es descentralisador, que ha dit als ajuntaments:

Avans cobrabau un tant per cent de las contribucions del Estat: va venir un govern *descentralisador* y va dirvos: d' aqui á endavant no vull que cobreu cap tant per cent, tot ha de ser per mi; y al dirvos aixó, 'us va donar llibertat per fervos odiosos al poble inventant contribucions é impostos injustos. Donchs be: are jo, si be vull cobrar mes contribució que avans, no 'm vull cuidar del culto y clero:

euideusen vosaltres y si no teniu diners feu moneda falsa. ¡Ah! Tampoch us dono un xavo de las contribucions que cobri: seguí creant arbitris y d' aquets ne vull un quince per cent.

¿Que 'ls sembla tot aixó? ¿No n' hi ha per tirar 'l barret al foch?

Poble, poble: ¿quin dia dirás PROU?

Mr. Thiers ja tenia la restauració coll avall. Pero Mr. Gambetta sembla que no li vol deixar digerir.

¡Pobre Thiers! ¡No li ha sortit mal florenco!

Lo diputat republicá Fernando Garrido ha apoyat una enmienda á la contestació al mensatge de don Amadeo, dihentli en bons termes aixó si, que 'l país li agrahirá que toqui 'l dos.

¿Vol dir que aixó s' ha de demanar?

¡Ah! ja entench: á la *qüenta* es una indirecta.

¡Be, per en Garrido! ¡Aixó es un home!

Lo govern de don Amadeo ja 's veu lo carro pe 'l pedregal.

Per aixó vol 40,000 homens per veurer si 'l posan per bon camí.

¡Are hi corren!

—Que li faria vosté á una persona que després de haberli fet una promesa no l' hi cumplis?

—Hi renyiria.

—Are no se ha de preguntar: ¿com estém de vint-y-vuits? sino: ¿com estém de cuarenta mils?

D' aqui endevant qui haurá de pagar al clero serán los ajuntaments y las diputacions. Y veliaqui com tindrem ja separada la iglesia del Estat.

—Si, pero en cambi la juntem ab las provincias y las poblacions.

—Es á dir que l' Estat no dará un ral als capellans?

—No.

—¿Y quan rebaixá de contibució á causa d' aquesta economia?

—Re: per ço pagarém lo mateix.

—¡Oh! donchs aixís tant se vai que separin la iglesia com que la juntin.

En Suecia ha mort lo rey.

Se deya Carlos XV.

Nosaltres tot just som al seté.

¡Ay pobres de nosaltres!

Las Corts ja 's mostran divididas. Una fracció ja fa la guerra al govern. Tots los diputats que la componen son joves y tenen grans *aspiracions*.

Quan dich que *aspiran*, vull dir que badallan.

Han fundat un periódich titolat «*Lo dret modern*».

Lo *dret modern* consisteix á la *qüenta* en curarse del vici de *aspirar*.

Un periódich italiá diu que á Espanya no paguem lo sou á D. Amadeo.

Y ell, á pesar de tot, segueix desfentse en servirnos, y acudint á tots los incendis.

Veus' aqui que si per la crema dels retratos de Isabel de Borbó hagués sigut á Espanya, hi hauria anat també.

No podém pagar 'l sou á D. Amadeo; pero l' hi paguem la lliura!

Los carlins, cansats ja del Seté, demanan que abdiqui en favo: de son fill D. Jaume.

Entre 'ls dos hi ha quan menos la diferencia de que aquest últim encare mama, mentres que 'l primer voldria mamarse la llista civil, y no pot de cap manera.

Los carlins tenen talent. Los reys han de saber manar.

Un diputat republicá deya l' altre dia—¿Com poden los governs disculparse de que l' Escorial se trobés sense para-rayos?...

Un diputat radical: —¡Ay, ay! ¿Que m' explica á mi? Cóntiu á Felip II que es qui va construirlo.

Lo republicá: —¿Que no sab que 'l para-rayos va inventarlo 'l republicá Francklin, doscents anys, al menos, després de la mort d' aquell monarca?

Lo radical: —Francklin... republicá... Jo no m' hi fico ab republicans. Jo so radical ¿ho sent? So radical y ab molta honra.

En los primers moments, de l' incendi, l' Escorial se trobava sense bombas.

Y tantas com n' hi ha en los parques d' artilleria!

Dias endarrera D. Amadeo regalá un revólver á n' en Ruiz Zorrilla.

¿Ho feu, per ventura, perquè 's clavés un tiro, y pogués tenir la satisfacció de morir en las gradas del trono?

Aixó de regular un revólver á n' en Ruiz Zorrilla, es per mí tant picant, que 'm recorda desseguida 'l títol de un drama de Víctor Hugo:

«*El Rey se divierte.*»

Si en lloch de un revólver l' hi hagués regalat un catxorrillo, veus' aqui que 'l dia en que l' hagués despedit del poder, per medi del paperet de costum, hauria pogut fer servir aquest últim per un bon taco.

Los castellans aumentarán la colecció d' armas populars, ab una nova.

A la *carabina de Ambrosio* y á la *Espada de Bernardo*, s' hi afegirá 'l *revólver de Zorrilla*.

Lo diputat republicá ciutadá Garrido en son discurs últim va dir: que ja que 'l rey D. Amadeo no 'l vol la aristocracia, ni 'l clero, ni 'l exercit, ni 'l poble y no contán mes que ab l' apoyo de 'ls radicals (*mentres son govern*) lo que deu fer es anarsen d' Espanya renunciant 'l trono.

¿Que 's pensan qua 'n farà cas?

Diu lo ministre Zorrilla que de aqui en avant no será tant tolerant.

¿Qui no hauria de ser tant tolerant hauria de ser lo poble, soportant á homens farsans que ofereixen l' abolicció de quintas avans de pujar al poder y al obtenirlo pochos dias després, presentan un decret demanant 40,000 soldats!

Pocas son las vegadas que recomaném á nostres lectors l' adquisició de obras; quant ho fem es perquè creyém prestalshi un servey.

Comprin donchs las POESÍAS SÉRIAS DEL RECTOR DE VALLFOGONA ab un suplement de poesias festivas de dit autor que acaba de dar á llum lo nostre editor ciutadá Lopez.

Forma un tomo que val sols 4 rals y 'ls aseguem que no 'ls doldrán los quartos.

Un radical ab un revólver sembla que va á dir al país:

—La bossa ó la vida.

A algun temps ha que á Barcelona la administració municipal fa lo que l' hi dona la gana.

Are la premsa 's queixa de que vá á alterar la alineació de alguns carrers, y com si ningú digués res, l' alteració 's verificá, y 's fon la esperansa de veure á Barcelona transformada en ciutat digne de la seva importancia.

Lo poble crida y 'ls regidors son sorts. Tot s' altera: los únichs que no s' alteran per res son los regidors. ¡Are ray que ja hi soln!

Al veure aquestas alteracions, ja 's pot dir ben bé que 'ls edificis se surtirán de la ratlla, sols per haverse sortit de la ratlla 'ls regidors.

—¡Com s' explica vosté D. Felip, que la primera senmana de Setembre, vaja donar lo Matadero al Municipi mes drets de recaudació que la semana mateixa de las firas, en que la ciutat estava plena de forasters?

—Molt sensillament, D. Valeriá. Perqué no 's va fer la professó de la Mercé.

—Que diu home?... Vol dir que 'ls forasters se 'n van tornar, y 'ls carnicers van vendre lo mateix.....

—Jo no sé pas que seria; pero 'l Cel justament airat devia, per medi de un miracle ó altres, privar al Ajuntament de recursos, ja que l' Ajuntament privava al Cel de la professó.

Un llamp, cayent sobre l' Escorial, monument aixecat per un dels reys mes absoluts, significa una conspiració demagógica dels núvols.

Los carlins tractan d' organisar partidas de caballería.

Si ho fan será lo que no s' ha vist may:
Burros montats á caball.

Un ministre, l' Echegaray, si no m' equivoco, declara que no creu en miracles.

Jo tampoch avans no hi creya.

Pero á veure que m' espliqui algú com encare som vius los 12 milions y pico d' espanyols que no cobrem un centim de l' Estat, y no hi creuré may mes.

Los pressuposts presentats per en Ruiz Gomez, no apareixen pas encara nivellats.

Tant es que risquin com que rasquin. Los pressuposts no 'ls nivellará may cap monárquich.

Aquesta operació necessita 'l nivell de la república: res mes,

Lo Cel se revolta contra 'ls reys: tira llamps sobre l' Escorial, ahont se guardan las cendras dels que foren monarques espanyols.

Los reys se revoltan contra 'l Cel. D. Amadeo vol pagar de la seva butxaca la reparació de las obras destruidas.

¿Que té confiança de governar molt temps, que fassa gasto per arreglar sa sepultura?

En l' última manifestació verificada pels botiguers de Madrid, va ser xiulat l' arcalde.

Era l' únich á qui faltava xiular.

Desde en Ruiz Zorrilla fins en Balaguer no hi ha progresista que no ho haja sigut.

Y ells per xó com si tal cosa.

Bé diu aquell refrá:

«Ja pots xiular, si l' ase no vol beure.»

A la manifestació dels botiguers, no hi ana-

va 'l gremi de la llenya; pero al últim tingué de sortir.

¿Voleu sentir un estat del país, pintat per boca del general republicá Nouvilas? Donchs escoltéu.

«Veyem en l' exércit alguns gefes y oficials ineptes y de conducta y antecedents que honran molt poch l' uniforme que vesteixen.»

«Los viscahins entregaren sobre un 2000 fusells; pero 's quedaren ab unas 5000 carabinas Lefouxeux pel seu us particular.»

«En Asturias fa quatre mesos que cent homes se burlan del govern.»

«En Catalunya, a pesar de no contá 'ls facciosos ab mes de 1200 homes, segons confessió del Sr. Ministre de la guerra, son duenyos del antich Principat.»

«Saballs á Girona, ab 400 homes, es árbitre complert, y cobra contribucions fins en los pobles ahont jamay hi havian entrat facciosos.»

«Castells á Barcelona autorisa als municipis perque fassan foch contra 'ls falsos carlins.»

«Déu ó dotze lladres de cami ral vagan impunement per l' Urgell, y amenassan ab la mort ó ab la crema de las sévas fucas á las personas que no 'ls afliixan las cantitats que 'ls hi demanan.»

«La quinta será cara: costará 100 milions al país.»

Y altres que la vergonya, no 'ns permet enumerar.

Segons la ley de retribucions al clero, presentada al Congrés, cada municipi tindrà obligació de pagar als capellans, que 'l govern se serveixi designarli.

¡Ah, salao!

D' aixó se 'n diu descentralisar totas las cargas y centralisar tots los ingressos.

L' ajuntament de Tarazona ha carregat l' impost municipal sobre las missas, sermons y altres beneficis que reporta als capellans la seva industria.

Si jo fós de l' ajuntament de Tarazona 'n carregaria un altre sobre 'ls escarafalls que fassan ab aquest motiu.

En una biblioteca pública:

—Tenen alguna obra de 'n Ruiz Zorrilla?
—No tinch noticia de que may haja escrit res.

—Es que voldria saberho.

—Home es molt fácil. Surt al carrer, y al primer senyor magre y plé de miseria que topi, preguntli qu' es; y si l' hi respon «mestre d' estudi», «cesant» ó «retirat», tindrà una obra d. l autor que demana.

La manifestació dels botiguers de Madrid que va acabar com lo rosari de l' aurora, demostrá que la gent del ordre sab sempre fer us del comediment y de las bonas formas.

Lo poble sense tenir tant per perdre, ni possehir tanta instrucció, ni ser tant fi, quan fa us dels drets individuals no es vritat que es llástima que no imiti á la gent de botiga, promovent un escándol, com un temple ó calant foch á mitja ciutat?

Está vist, si la llibertat es mel, ja sabem que la mel no 's féu per la boca dels ases.

¿Que m' en diuhen de la ley de reemplaás?
¿No es vritat que es consoladora? Los richs s' escaparán com avants d' anar als quartels. En cambi, com avants, los pobres hi anirán per ells.

Las quintas per ço quedarán suprimidas. Ademés, es molt democrátich lo projecte de ley de reemplaás. Tant que tendeix á igualar á tothom, sense rebaixar á ningú.

¿No ho entenen aixó? Donchs escoltin. «La noble carrera militar» diuhen sempre al parlar del exércit: fent anar, donchs, los pobres al servey, esta clar que 'ls ennobleixen. Si aquí á Espanya, qui no duga creu, durá motxilla, aviat.

Ja s' ha constituít á Madrid la comissió de diputats encarregada de vetllar pels interessos del antich Principat.

Sens distinció de partit s' han adherit al pensament tots los representants de Catalunya.

Unicament en Mirambell y 'l sastre Vicens s' han negat á formarne part, pretestant que no poden fregarse ab los republicans.

Se compren que 'l primer ho haja fet: republicá com havia sigut, barrejat ab los nostres, tindria de avergonyirse massa sovint.

En quan al segon.... se diu Vicens y no hi entent gaire!

Tenim noticias de Girona, dientnos que 's juga á la descaradaen dos cafés.

Se 'ns afegeix que alguns dueyos de las casas de joch son coneguts per sagastins.

Se 'ns diu que 'ls agents de l' autoritat fan uns ulls mes grossos que la boca de un pou sense fondo.

Se 'ns recorda que 'l Gobernador Sr. Ferrer quan prengué possessió del mando de aquella provincia parlá molt d' estingir abusos inveterats; y que fins publicá una circular molt enérgica contra 'l joch.

Y no obstant.... Ja 'u veuhen!

¡Ey!... ¡No juguém Sr. Gobernador!

ALS HÉROES MORTS EN LA REVOLUCIÓ DE SETEMBRE DE 1868.

Héroes que un jorn vos alsareu
al crit sant de Llibertat,
per fer vórer qu' vosaltres
no voliau esse esclaus!...

Héroes que lluytant moríreu!...
Braus nets de 'ls antepassats!...
Un tribut huy de memoria
vos trasmét eix poble brau!...

Poble que mentres alenti
ton recort no oblidará...
recort que 'ns porta á la pensa
la mort de nostres germans!...

Dormiu sots la llosa freda,
puig per naltres no heu finat,
que 'l que lluytant per la Patria
mort, ne queda héroe inmortal!...

Y si esment fem de la hassanya
que al Bruch feu lo Catalá,
y esment fem també de 'ls homes
que mes gloria 'ns han donat,

També quan de valtres parli
la historia, algun jorn dirá:
«Eixos donáren la vida
per donans la llibertat.

«Aquí l' mor patri 's troba
sobre eixos fronts calçinats!...
¿No us sembla vore en sa cara
lo goltg mes inmens brillar?

¿Que 'ls féu á n' ells la existencia?
¿Que 'ls feu derramar sa sang,
si volian ferne lliure
la Patria que 'ls alletá?...

Veniu doncas fills del poble;
teixiune de llorer rams
y de amor y de respecte
tribut dém als que han finat

Que si diuhen «morí es viure»,
ben cert es no morirán,
puig quan no, de nostra pensa
no se esborrarán jamay!...
E FRANCO.